

Rye Kirke

Rye Kirke er bygget i midten af 1100-tallet af frådsten eller kildekalk. Siden er den blevet kalket hvid.

Den magtfulde Hvideslægt, som man mener byggede mange af kirkerne i Lejre, byggede også Rye Kirke.

Krucifikset i Rye Kirke (Fortsættes)

Krucifikset fra Rye Kirke og Golgata

På krucifikset i Rye Kirke ser det ud som om, at Jesus står på et kranie og nogle korslagte knogler.

I gamle dage forbandt man kraniet med Jesus' korsfæstelse, fordi stedet, hvor Jesus blev korsfæstet, hed Golgata. Golgata betyder nemlig 'hovedskal'.

Legenden om Livets træ og Golgata

Der findes også en legende, som fortæller, at dengang Evas mand, Adam, skulle dø, så sendte han sin søn til Paradisets have. Her skulle sønnen hente et frø fra Livets træ.

Kort efter at sønnen var kommet tilbage fra Paradiset, døde Adam. Da han skulle begraves, plantede sønnen frøet i Adams mund. Stedet, hvor Adam blev begravet, lå på højen Golgata - lige udenfor byen Jerusalem.

Tiden gik og træet voksede sig stort og stærkt. Den kloge konge Salomon stod netop og manglede tømmer til en bro over floden Siloam, da han fik øje på træet. Derfor beordrede han det fældet.

En dag kom dronningen af Saba på besøg i Jerusalem. Da hun gik over kong Salomons bro, fik hun et syn. Hun sagde: "En dag vil verden skælve på grund af dette træ."

Det lød lidt mærkeligt, syntes de, der hørte det. Men mange, mange år senere skulle dronningen få ret. Da Jesus blev korsfæstet, skete det nemlig på Golgata-højen, lige der hvor Adam var blevet begravet. Det kors man hængte Jesus op på, var bygget af planker fra kong Salomons bro. Og da Jesus døde, rystede jorden.

Juleevangeliet

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien.

Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn.

Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt.

Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskaare, som lovpriste Gud og sang: Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!

Og da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: »Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.«

De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn, og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem; men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem.

Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem. Da otte dage var gået, og han skulle omskæres, fik han navnet Jesus, som han var blevet kaldt af englen, før han blev undfanget i moders liv.